

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 11 marca 2014 r. Przewodniczący XI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi zwrócił skargę Wyższej Szkoły Zawodowej (...) w Ł. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tegoż Sądu z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie sygn. akt XI P 3/13 z powództwa J. C..

W uzasadnieniu zarządzenia podniesiono, iż zarządzeniem z dnia 13 lutego 2014 roku skarżący zobowiązany został do uzupełnienia braków formalnych skargi o wznowienie postępowania z dnia 21 stycznia 2014 r. poprzez oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, podanie wartości przedmiotu sporu, wskazanie podstawy wznowienia i jej uzasadnienie, podanie okoliczności uzasadniających zachowanie terminu do złożenia skargi, sprecyzowanie czy pozwana wnosi o uchylenie czy o zmianę zaskarżonego orzeczenia, oraz podanie adresów stron – w terminie 7 dni pod rygorem zwrotu skargi.

Pismem procesowym z dnia 25 lutego 2014 roku Wyższa Szkoła Zawodowa (...) w Ł. w uzupełnieniu braków formalnych skargi wskazała, iż wnosi o wznowienie postępowania przez zniesienie dotychczasowego postępowania i uchylenie w całości orzeczeń o sygn. akt XIP 3/13 oraz przekazanie postępowania do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji, wstrzymanie wykonania wyroku zaocznego. Jednocześnie strona skarżąca określiła wartość przedmiotu sporu na kwotę 2.920 złotych, podała adresy stron i wskazała jako podstawę wznowienia okoliczność, iż strona pozwana była nienależycie reprezentowana i pozbawiona możliwości działania wskutek naruszenia przepisów prawa. Skarżący nie oznaczył precyzyjnie zaskarżonego orzeczenia, a także nie podał okoliczności uzasadniających zachowanie terminu do złożenia skargi.

Mając to na uwadze Sąd Rejonowy stwierdził, iż powyższe nie czyni zadość uzupełnieniu warunków formalnych skargi o wznowienie postępowania, określonych w art. 409 kpc. Skoro zaś do postępowania ze skargi o wznowienie stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed sądem pierwszej instancji (art. 406 k.p.c.), pismo strony skarżącej nie mogło otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych i podlegało zwrotowi - art. 130 § 1 i 2 k.p.c.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosła skarżąca Wyższa Szkoła Zawodowa (...) w Ł., domagając się przekazania skargi, zgodnie z art. 405 kpc Sądowi Okręgowemu w Łodzi, jako ostatecznie orzekającemu w sprawie i jej uwzględnienia, z uwagi na fakt, że strona nie była należycie reprezentowana i wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania. Nadto skarżący wniósł o wstrzymanie wykonania wyroku zaocznego i przyznanie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powyższego podniósł, iż uzupełnił braki formalne skargi. Wskazał, iż data powzięcia wiadomości o zakończeniu sprawy jest oczywista, a termin trzymiesięczny liczy się od dnia 7 stycznia 2014 r., kiedy to pozwana otrzymała pismo sygn. akt XI P 3/13 Kd (...) Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia Egzekucja Należności Cywilnych z dnia 20 grudnia 2013 r., w którym wskazano, że wyrok zaoczny z dnia 13 marca 2013 r. jest prawomocny, zgodnie z postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 16 października 2013 r. Powyższe przedstawiono jako załącznik do skargi. Skargę zatem wniesiono w terminie.

Zdaniem skarżącego także zarzut braku oznaczenia zaskarżonego orzeczenia jest nietrafny, gdyż złożona skarga dotyczy wszystkich orzeczeń zgromadzonych w aktach XI P 3/13 związanych z powództwem J. C. rozpatrywanym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia i Sąd Okręgowy w Łodzi. Składając zaś w dniu 11 stycznia 2014 r. skargę o wznowienie pozwana nie знаła sygnatur spraw w Sądzie Okręgowym, dlatego określiła je w sposób konkretny i jednoznaczny, przez określenie, że skarga dotyczy wielu orzeczeń zarówno Sądu Rejonowego, jak i Okręgowego.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 399 § 1-2 kpc w wypadkach przewidzianych w dziale niniejszym (wznowienie postępowania) można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Na podstawie określonej w art. 401¹ postępowanie może być wznowione również w razie zakończenia go postanowieniem.

W myśl art. 405 kpc. do wznowienia postępowania z przyczyn nieważności oraz na podstawie przewidzianej w art. 401¹ właściwy jest sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, a jeżeli zaskarżono orzeczenia sądów różnych instancji, właściwy jest sąd instancji wyższej. Do wznowienia postępowania na innej podstawie właściwy jest sąd, który ostatnio orzekał co do istoty sprawy.

Do postępowania ze skargi o wznowienie stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, jeżeli przepisy poniższe nie stanowią inaczej (art. 406 kpc).

Skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzymiesięcznym; termin ten liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, a gdy podstawą jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji - od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy (art. 407 § 1kpc.)

Ponadto skarga o wznowienie powinna czynić zadość warunkom pozwu oraz zawierać oznaczenie zaskarżonego orzeczenia, podstawę wznowienia i jej uzasadnienie, okoliczności stwierdzające zachowanie terminu do wniesienia skargi oraz wnioski o uchylenie lub zmianę zaskarżonego orzeczenia. (art. 409 kpc).

W myśl art. 130 § 1 i 2 kpc. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym. Mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. Po bezskutecznym upływie terminu przewodniczący zwraca pismo stronie. Pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu.

W ocenie Sądu Okręgowego nie sposób zgodzić się ze skarżącym, iż wniesiona przez niego skarga o wznowienie, po uzupełnieniu braków, spełniała wszystkie wymogi formalne prawem przewidziane, uzasadniające przyjęcie pisma do rozpoznania.

W szczególności nie sposób uznać, iż skarga zawierała oznaczenie zaskarżonego orzeczenia. Podkreślenia wymaga, iż rolą Sądu nie jest dociekanie, którego orzeczenia skarga konkretnie dotyczy, a wskazanie przez stronę, że wszystkich orzeczeń zgromadzonych w aktach XI P 3/13 związanych z powództwem J. C. rozpatrywanym przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia i Sąd Okręgowy w Łodzi, tego wymogu nie spełnia. Powyższe oznaczenie wbrew sugestiom skarżącego nie jest ani konkretne ani jednoznaczne.

Nie można uznać, że skarga dotyczy wielu bądź wszystkich orzeczeń wydanych przez Sądy różnych instancji w sprawie XI P 3/13, możliwość wniesienia skargi jest bowiem ściśle ograniczona do konkretnych orzeczeń wskazanych w art. 399 § 1-2 kpc. kończących postępowanie w sprawie. Jeśli strona skarży orzeczenie nie mające takiego charakteru skarga o wznowienie jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu (art. 410 kpc). Sąd nie może zatem zgadywać, które orzeczenia strona uznała (prawidłowo bądź nie), za kończące i kluczowe w sprawie, zwłaszcza w sytuacji, gdy strona skarżąca sama mówi o wielu orzeczeniach, z którymi się nie zgadza i w związku, z którymi upatruje podstaw do wznowienia postępowania.

Zaznaczyć należy, iż oznaczenie zaskarżonego orzeczenia w przypadku skargi o wznowienie powinno nastąpić na podobnych zasadach jak w przypadku apelacji (art. 368 § 1 pkt 1 kpc). Oznaczenie zaskarżonego orzeczenia polega więc na oznaczeniu sądu orzekającego, sygnatury i daty wydania zaskarżonego orzeczenia, imion i nazwisk (lub nazw)

stron oraz przedmiotu sprawy. Należy wskazać również zakres zaskarżenia, tj. czy jest ono zaskarżone w całości, czy w części, co przesądza o zakresie rozpoznania sprawy (art. 378 § 1) i granicach prawomocności wyroku (art. 363 § 3).

Podkreślenia wymaga też, że oznaczenie zaskarżonego orzeczenia w skardze o wznowienie postępowania pełni dodatkowo inną funkcję i powinno uwzględniać równocześnie treść art. 405 kpc. Skarga o wznowienie postępowania, w przeciwieństwie do innych środków zaskarżenia, może bowiem obejmować orzeczenia sądów różnych instancji. Konieczne jest zatem sprecyzowanie jej zakresu pod tym kątem, co ma znaczenie dla określenia właściwości sądu wznowieniowego.

Strona skarżąca oznaczając zaskarżone orzeczenie powyższych wymogów nie spełniła. W ocenie Sądu Okręgowego nie było możliwym w związku tym nadanie dalszego biegu sprawie.

Oceny tej nie zmienia tłumaczenie załączonego, iż składając w dniu 11 stycznia 2014 r. skargę o wznowienie pozwana nie znała sygnatur spraw w Sądzie Okręgowym, dlatego określił je zaznaczając, że skarga dotyczy wielu orzeczeń zarówno Sądu Rejonowego jak i Okręgowego. Powyższe nie znajduje żadnego odzwierciedlenia w rzeczywistości. Jak wynika bowiem z akt sprawy XI P 3/13 oraz VII Pz 80/13, VII Pz 81/13, VII Pz 82/13 wszelkie orzeczenia wydawane w tych sprawach, z precyzyjnym oznaczeniem dat ich wydania, przedmiotu rozpoznania oraz wskazaniem sygnatur były pozwanej doręczane. Nie było więc żadnych przeszkód, by z obowiązku precyzyjnego oznaczenia orzeczenia które skarży, strona pozwana się wywiązała.

Brak też podstaw do uznania, że skarżący podał okoliczności uzasadniające zachowanie terminu do złożenia skargi.

Obowiązek wskazania okoliczności stwierdzających zachowanie terminu do wniesienia skargi stanowi szczególny wymóg skargi o wznowienie postępowania w porównaniu z innymi środkami zaskarżenia. Wymóg ten należy wiązać z określeniem początku biegu terminu do wniesienia skargi w art. 407 kpc - dowiedzenie się przez stronę o podstawie wznowienia. W praktyce oznacza on potrzebę bliską uprawdopodobnienia, że termin do wniesienia skargi został zachowany, skoro kwestia ta podlega ocenie sądu na posiedzeniu niejawnym (art. 410 kpc). W przepisie użyto zwrotu o konieczności powołania okoliczności "stwierdzających" zachowanie terminu do wniesienia skargi.

W ocenie Sądu Okręgowego strona pozwana nie podała żadnych okoliczności wskazujących na to, kiedy dowiedziała się o podstawie wznowienia. Powołując się bowiem na „brak nienależytej reprezentacji i pozbawienie możliwości działania wskutek naruszenia przepisów prawa” nie wskazała kiedy o orzeczeniu będącym podstawą żądanego wznowienia postępowania się dowiedziała (art. 407. § 1 kpc.). Z obowiązku tego nie wywiązała się w szczególności załączając do skargi pismo Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia Egzekucja Należności Cywilnych z dnia 20 grudnia 2013 r. sygn. akt XI P 3/13 Kd (...) i wskazując datę jego doręczenia. Z treści skargi, jak i z treści pisma zawierającego uzupełnienie braków formalnych skargi nie wynika bowiem uprawdopodobnienie faktu, iż skarżący właśnie w dacie doręczenia tego pisma dowiedział się o orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, którego wznowienia się domaga. W sprawie, jak już wyżej podniesiono nie jest jasne, od którego orzeczenia strona skarżąca skargę wnosi. Nie można więc uznać, że data powzięcia wiadomości o zakończeniu sprawy przez skarżącą jest oczywista, a co za tym idzie w prosty sposób stwierdzić, iż skargę wniesiono w terminie.

Reasumując, żaden z podniesionych w zażaleniu zarzutów nie zasługiwał na uwzględnienie. Brak więc podstaw do uchylenia bądź zmiany zaskarżonego zarządzenia.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 398 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Z. Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu.